

מסכת פרה

פרק יב משנה ח

לגין של חטאת שנטמאו אחריו, נטמא תוכו, ומטמא את חברו, וחברו את חברו, אפלו הן מאה. הזוג והעגביל, חביר. פוש של רובן, לא יזה לא על הפוש ולא על הפיקה. ואם הזה, מזה. של פשתן, חביר. עור של עריסה ושהוא מחבר לפיקות, חביר. המלבן, אינו חביר לא לטמאה ולא לטהרה. כל ידות הפלים הקדוחות, חביר. רבי יוחנן בן נורי אומר, אף התרוקות: